

Sygn. akt IV U 825/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Tadeusz Piesowicz

Protokolant: Daniel Drożdż

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2013 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

odwołania (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wN.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 4 kwietnia 2013 roku znak: (...)

w sprawie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o wysokość składki na ubezpieczenie wypadkowe

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 825/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 września 2013 roku

Decyzją z dnia 4 kwietnia 2013 r., znak: (...) wydaną na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r., nr 205, poz. 1585, z późn. zm.) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. stwierdził, że w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2012 r. do 31 marca 2013 r. podwyższa o 50% stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek (...) Spółka z o.o.

Uzasadniając decyzję organ rentowy wskazał, że na podstawie złożonych dokumentów w dniach 4 marca 2013 r. oraz 7 marca 2013 r. korekt dokumentów ZUS IWA o identyfikatorach (...), (...), ulega zmianie ustalona w zawiadomieniu z dnia 18 marca 2012 r. sygnatura w wysokości 2,53% stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe na rok składkowy trwający od 1 kwietnia 2012 r. do 31 marca 2013 r. Zgodnie z załączony zawiadomieniem z dnia 10 marca 2013 r., wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe wynosi 3,04%. Organ rentowy powołując się na treść art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków pracy i chorób zawodowych wskazał, że obowiązującą stopę procentową składek na ubezpieczenie wypadkowe podwyższa się o 50%. W związku z powyższym stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe na rok składkowy trwający od 1 kwietnia 2012 r. do 31 marca

2013 r, wynosi 4,56%. Tym samym składki na ubezpieczenie wypadkowe w dokumentacji rozliczeniowej za okres od 1 kwietnia 2012 r do 31 marca 2013 r. winny być rozliczone w wysokości 4,56% podstawy ich wymiaru.

Od powyższej decyzji odwołał się płatnik składek, który zaskarżył decyzję organu rentowego wnosząc o jej uchylenie i zarzucając organowi rentowemu błędne zastosowanie art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. W uzasadnieniu decyzji odwołujący wskazał, że ZUS po przeprowadzonej kontroli stwierdził, że odwołujący w dokumentach ZUS IWA za rok 2010 nie wykazał liczby pracowników zatrudnionych w warunkach zagrożenia. Jakkolwiek ustalenia z kontroli są zgodne ze stanem faktycznym, to zastosowanie podwyższonej stopy procentowej, co ustalone zostało zaskarżoną decyzją, było bezzasadne. Odwołujący podkreślił, że podwyższenie stopy procentowej nastąpić w wyniku nieprzekazania danych, o których mowa w art. 31 ustawy wypadkowej. Tymczasem zgodnie z art. 31 ust. 5 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, kategorię ryzyka ustala się dla płatnika w oparciu o dane za 3 lata kalendarzowe. Dane za rok 2010 zatem były dostępne dla ZUS, jako że były one wskazywane analogicznie za lata kolejne i wcześniejsze, w oparciu o które to dane ZUS ustala kategorię ryzyka zgodnie z art. 31 ust. 5. Zdaniem odwołującego, okoliczność, że tylko za sam rok 2010 omyłkowo nie zostały podane przez osobę odpowiedzialną za sporządzenie dokumentu ZUS IWA odpowiednie dane, nie powinno być podstawą do podwyższenia stopy procentowej, skoro ZUS posiadał dane zarówno za lata 2008 – 2009, jak i 2011 – 2012. Nałożenie na odwołującego obowiązku zapłaty podwyższonej stopy procentowej o 50 % jest dla niego dotkliwie i stanowi duże obciążenie finansowe.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podnosząc argumentację, którą posłużył się w zaskarżonej decyzji, wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek (...) Spółka z o.o. z siedzibą w N. złożył do ZUS informację o danych do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe ZUS IWA za lata 2009- 2011. Pracownik biura rachunkowego, które zajmuje się prowadzeniem dokumentacji spółki (...) wykazał w druku ZUS IWA dwa wypadki przy pracy, ponieważ takie informacje przekazał jej telefonicznie pracownik Spółki (...) odpowiedzialny za sprawy bhp. W rzeczywistości w zakładzie tym w 2009 r. doszło do 3 wypadków przy pracy. W druku ZUS IWA za 2010 r. płatnik nie wykazał liczby pracowników zatrudnionych w warunkach zagrożenia.

Przekazanie do ZUS błędnych danych spowodowało, że składka na ubezpieczenie wypadkowe za okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2012 r. do 31 marca 2013 r. została obliczona według zaniżonej stopy procentowej wynoszącej 2,53% podstawy jej wymiaru. Prawidłowo obliczona składka na ubezpieczenie wypadkowe w podanym okresie rozliczeniowym wynosiła 3,04% podstawy jej wymiaru. W związku z tym stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika (...) Spółka z o.o. w okresie rozliczeniowym od 1 kwietnia 2012 r. do 31 marca 2013 r., wynosząca 3,04% podlega podwyższeniu o 50% i wynosi 4,56%.

/dowód: protokół kontroli, k. 2-4 akt rentowych, druk ZUS IWA za rok 2009, k. 8 akt rentowych, korekta druku ZUS IWA za rok 2009, k.9 akt rentowych, druk ZUS IWA za rok 2010 wraz z korektą, k. 10-11, zeznania świadka W. G., płyta z nagraniem przesłuchania, min. 12:01, koperta, k.20, zeznania świadka A. G., płyta z nagraniem przesłuchania, min. 16:40, koperta, k.20/

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, których autentyczności i mocy dowodowej nie kwestionowała żadna ze stron postępowania. Sąd oparł się również na zeznaniach świadków – W. G. i A. G., które uznał za wiarygodne w całości. Świadczyli oni odpowiedzialni za sporządzenie dokumentacji. A. G. jest pracownikiem biura rachunkowego, które prowadzi dokumentację spółki (...). Wypełniając druk ZUS IWA oparła się na danych przekazanych telefonicznie przez pracownika tej spółki. Z kolei W. G. jest osobą odpowiedzialną za kwestie związane z bhp w tej spółce. Przyznał, że ze względu na problemy interpretacyjne błędnie ustalił liczbę osób poszkodowanych w wypadkach w 2009 r.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie (...) Spółki z o.o. nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do ustalenia, czy organ rentowy zasadnie dokonał podwyższenia o 50% stopy procentowej składek na ubezpieczenie wypadkowe w poprawnie obliczonej wysokości w okresie rozliczeniowym przypadającym od 1 kwietnia 2012 r. do 31 marca 2013 r. wobec płatnika składek (...) Spółki z o.o. w N.. Jako podstawę wydania decyzji organ rentowy wskazał art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r., nr 167, poz. 1322, z późn. zm.), jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, tj. m. in. liczbę poszkodowanych w wypadkach, liczbę zatrudnionych w warunkach zagrożenia, co spowoduje zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości 150 % stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych.

Podkreślenia wymaga, że powołany przepis pozwala na zastosowanie przewidzianej w nim sankcji tylko w przypadku podania nieprawdziwych danych, a nie danych nieprawidłowych. Stwierdzenie, czy strona ponosi, czy też nie ponosi odpowiedzialności na zasadzie art. 34 ust. 1 cytowanej ustawy, musi być ustalane indywidualnie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności, których dopiero łączna ocena może doprowadzić do konkluzji, że w tej konkretnej sprawie wymierzenia składki wypadkowej podwyższonej było zgodne lub nie do pogodzenia z normą prawną zawartą w powołanym przepisie i oceniana także przez pryzmat zasady zaufania jednostki do państwa i stanowionego przez to państwo prawa.

W uzasadnieniu wyroku z dnia z dnia 14 lutego 2013 r., III UK 53/12, Sąd Najwyższy podkreślił, że płatnik składek może uwolnić się z odpowiedzialności przewidzianej w art. 34 ust. 1 ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych wyłącznie pod warunkiem, że wykaze, iż podał obiektywnie nieprawdziwe dane z przyczyn od niego niezależnych (niezawinionych).

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że za na skutek podania błędnej liczby wypadków przy pracy za rok 2009 r. w druku ZUS IWA, została zaniżona stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe w okresie rozliczeniowym od 1 kwietnia 2012 r. do 31 marca 2013 r. Składkę na ubezpieczenie wypadkowe obliczono według stopy procentowej wynoszącej 2,53% podstawy jej wymiaru. Prawidłowo ustalona stopa procentowa winna wynosić 3,04%. Z protokołu kontroli, jak i z zeznań świadków wynika, że pracownik odpowiedzialny za bhp przekazał do biura rachunkowego informację, że w 2009 r. z w zakładzie pracy zaistniały dwa wypadki przy pracy, podczas gdy w rzeczywistości u płatnika doszło wówczas do trzech wypadków. Spowodowało to zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe.

W ocenie Sądu zaistniały zatem przesłanki do zastosowania w stosunku do płatnika składek sankcji z art. 34 ust. 1 ustawy wypadkowej i podwyższenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe za okres rozliczeniowy przypadający od 1 kwietnia 2012 r. do 31 marca 2013 r. o 50%, tj. do 4,56%.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. i powołanych przepisów prawa materialnego oddalił odwołanie.